Ja omma tõga tõttame,
Sa olled õnne-toja!
Ei jõua meie ommast wäest,
Waid õn ja jõud saab Sinno käest,
Sa iggawenne heldus!

Kes hädda sisse sattub siis
Ja kuski nõu ei leia,
Kül Sinno helde Jõsa wiis
Meid jälle wõttab hoida
Se pahha eest, mis tulleks ees,
Kas olgo tulles, olgo wees,
Ni ellus, kui ka surmas!

Kes ial Ma peal ellawad
Ut armo jälle ootwad:
Ni üllemad, kui allamad
Keik Sinno peale lootwad:
Ma, taewas on täis Sinno au
Ja räkimatta suur So nõu,
Kül maast ja taewast sadik.

Sest tunnist ja sest päwast siis,
Lass' meid So käsko täita,
Et keigil olleks wagga wiis,
Seks woid Sa üksi aita,
Et selle ue aasta sees
So jure ruttaks iggamees,
Siin palwes, töös ja sõnnas.

Kui ihho eest nüüd olled Sa
Oh Jesus! murret kannud,
Siis anna hinge warra ka,
Mis Sind on risti pannud,
Et sinno kibbe surma-piin
Meid iggal aeal hoiaks siin,
Ja pärrast teises ellus!

Lass' rahwas armo õppida.
Kuis õppetab So sõnna
Ja wihhamehhed leppida,
Kes ellawad weel tänna:
Kül näme siis jo lodud wiit
Kes koggematta lähwad siit,
Ka meil ei olle teada!

Ja kui siis selle aastaga
On kord ka meilgi miñna,